

■ ವಸುಂಧರಾ ಕದಲಾರು

ಚಿತ್ರ: ಭಾವು ಪತ್ತಾರ್

‘ಅರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತಳಾದ ನನಗೆ ಉಳಿದವರ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ಎಂಬುದು ಏನೇನೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನ ಆ ಗಡಿಬಡಿಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರ ಕುರಿತಂತೆ ಸರಿ-ತಪ್ಪು ಗುರುತಿಸಲು ನಾನು ಸೋತಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ವಿಪರೀತ ಆಯಾಸವಾಗಿತ್ತು ಬೇರೆ. ಆದರೂ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳೇ ನಾನು ಐವರನ್ನೂ ವರಿಸಲು ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ? ಆಗ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲೋ ಕತ್ತೆ ಕಾಯಲು ಹೋಗಿದ್ದಿರಬೇಕು...’

‘ದ್ರೌಪದಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆಯೇ... ನೇರ ನಿಷ್ಠುರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವಳು. ಎದುರಿನವರು ಮಾತ್ರ ಅದರಿಂದ ಕೋಪವೂ ಇರಿಸುಮುರಿಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ರಾಜಪುತ್ರಿಯಲ್ಲವೇ? ಮೇಲಾಗಿ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಬಂದವಳು! ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ.’

ಆನೆದಂತದ ಸುಂದರ ಕೆತ್ತನೆಯುಳ್ಳ ಚಂದನ ಮರದ ಸುಖಾಸೀನದಲ್ಲಿ ಆಸೀನಳಾಗಿದ್ದ ಮುಪ್ಪಡದ ಕುಂತಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಾದರೂ ಆಸ್ಪೋಟಿಸುವ ಜ್ವಾಲಾನಿಲ ಒಡಲುಗೊಂಡ ಪರ್ವತದಂತೆ ದ್ರೌಪದಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು.

‘ಅದು ನನ್ನ ಸ್ವಯಂವರ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಏನು ನಡೆಯಬೇಕಿತ್ತು? ಅದರ ಬದಲು ಆದದ್ದೇನು?’

ನಾಕಾರು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆದು, ಹಿಂದಿರುಗಿ ನಿಂತು ಕುಂತಿಯನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ...

‘ಈ ನಡುವೆ ನನಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಯೋಚನೆ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮದುವೆಯಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಐವರು ಗಂಡಸರ ಅಂತರ್ಯ ತಿಳಿದಂತೆ ಆಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ. ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಲಾಭವೇನು? ಯಾರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಭೀಮನೇನೋ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟ; ಆದರೆ ನನಗೂ ಆತನ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ನಿಮಗಂತೂ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಧರ್ಮರಾಜನ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ. ಜೊತೆಗೆ, ಕೃಷ್ಣನ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜುನನ ಆಸೆ. ಸುಭದ್ರಾ ವಿವಾಹ ನಿಮ್ಮ ಒತ್ತಾಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮನ್ ಆದದ್ದೇ ಮತ್ತೆ? ನನಗೆ ಐವರು ಗಂಡಂದಿರು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿತದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾದುದು ನಿಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನಂತಹವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದೆನಷ್ಟೆ. ನನ್ನ ಐವರು ಪತಿಯರ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಸುಭದ್ರೆಗೂ ಏಕೆ ದಯಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲ ತಾವು?’

ದ್ರೌಪದಿಯ ಕಠೋರ ಮಾತುಗಳು ಕುಂತಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಇರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮುದಿಜೀವದ ತೊಳಲಾಟ, ಹೊಯ್ಯಾಟವನ್ನು ದ್ರೌಪದಿ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ, ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದಳು.

‘ಒಂದು ಪಕ್ಷ ದ್ರೌಪದಿಯ ಅಂತಃಪುರಕೇನಾದರೂ ನಾನು ಹೋದುದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಸೊಸೆಯ ಮಾತಿನ ಕಾವು ಏರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆನೇನೋ...’ ಕುಂತಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿ ಈಗ ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಹೋದರೆ ಸಾಕೆನಿಸಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ಕಾವಲುಗಾರ ಬಂದು, ‘ಮಹಾರಾಣಿ ದ್ರೌಪದಿ ದೇವಿಯವರು ಆಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ನನ್ನ ಮರು ಅಪ್ಪಣೆಗೂ ಕಾಯದೇ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದಿದ್ದಳು!

‘ಎಲಾ..! ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುವ ಮೊದಲೇ ಹೀಗೆ ನುಗ್ಗುವುದೇ? ಇದಾವ ಸಂಸ್ಕಾರ? ಅದೂ ಸಂಜೆ ಉದ್ಯಾನ ಸಂಚಾರ ಮುಗಿಸಿ ನಾನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವ ಹೊತ್ತಿದು.’

ಆಯಾಸದ ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ಒರಗಿದ್ದ ಕುಂತಿಗೆ ನಗೆ ಬಂದಿತು...

‘ನಿಜವೇ... ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದ ಈ ಏಕಮಾತ್ರ ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಾಜಮಾತೆಯಾದ ನಾನು ತಡೆಯಬಲ್ಲೆನೇ? ನನ್ನ ಮಾತು ಈಗಲೂ ನಡೆದೀತೆ..!’

‘ಅತ್ತೆ... ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೀರೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವೇದನ ಮಡುಗಟ್ಟಿದೆ. ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ